

LA SANTA SETMANA SANTA

Calendari imprescindible per complir amb una bona Setmana Santa

Els quatre evangelistes eren tres, Lluç i Mateu. Doncs això. La Setmana Santa són quatre, processons, visita als monuments més el dejuni i l'abstinència que no es practiquen.

Per anar a una processó es necessita, ser de poble (els de ciutat s'ho miren), desafinar, haver anat a la perruqueria i no estalviar en fixador, estrenar vestit ajustadet tan en mascles com en femelles comprat al sastre del barri, dur sabates de xarol estretes de les que deixen llaga. Com a complements religiosos es necessita dur un ciri gros, un rosari gros, alguna medalla mariana grossa, seguir pas a pas a un Sant Crist gros i, opcionalment en cas de penitència aguda, arrossegar cadenes grosses. Pels masoquistes es necessita la cooperació d'un voluntari sàdic que els fuetegi durant el camí.

No cal, pel contrari, tenir vergonya, de fet, millor no tenir-ne. Es recomana patir sobrepès sense arribar a morbidesa que es pot considerar pecaminosa.

La visita als monuments que consisteix en anar passades les deu de la nit d'església en

església, agenollar-se davant el monuments (el sagrari, el lloc on es guarda el Cos de Crist), necessita d'una bona predisposició a la ingesta alimentària en hores de capvespre. La cosa va així; es visita el monument de l'església més propera a la casa pròpia, cara seriosa, i un parell de pare nostres. A la sortida per contrarestar la frescor de la nit, parada en un bar per prendre un tallat. Desplaçament fins la segona església, cara seriosa, un pare nostre, una ullada als frescos que engalanen la capella. A la sortida segon refrigeri amb tallat descafeïnat i una croissant. Tercer monument, no cal ni agenollar-se ni fer cara seriosa perquè comença a ser tard, amb un senyal de la creu gotejant aigua beneïda n'hi ha prou. Fa fresca. Al bar del costat, després de tant sacrifici cal recuperar energia, fa estona que has sopat (poc) i Déu tampoc vol que hi deixis la pell. Un parell d'entrepans petits i una cerveseta. Camí del quart monument algú –probablement– el que ostenta un historial més cristià proposa tornar a casa. Fa fred, han deixat a la iaia sola i mai no se sap. La família sencera admira la lucidesa del vell cristià. Tornen a casa, posen la tele. Algú vol alguna cosa per picar? L'endemà la família encara te butlla per l'esforç de la nit anterior i no es torna a fer ni dejuni ni abstinència fins a la resurrecció dels morts.

Francament, abans la Setmana Santa era més útil, l'Església demanava als infants que matessin jueus a gir de carrau.